

Dopraveno 12.8.2014

Peter Kažimír

podpredseda vlády a minister financií
Slovenskej republiky

OKRESNÝ SÚD BRATISLAVA I	
Došlo:	25 -07- 2014
o.....hod.....min.....	2.....krát
.....prílohy.....rubrik

Bratislava : 24.07.2014

Naše číslo: MF/018926/2014-243

Vaše číslo: 6 Nt 10/2010

VEC : SŤAŽNOSŤ PROTI UZNESENIU OKRESNÉHO SÚDU BRATISLAVA I sp zn. 6 Nt 10/2010.

Slovenská republika v zast. Ministerstvom financií Slovenskej republiky týmto v lehote podľa § 187 ods. 1 Tr. por. podáva sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn.: 6 Nt 10/2010 zo dňa 26. 04. 2013 o povolení obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. v trestnej veci ods. Jána Antonína Baťu, nar. 11. 03. 1898, zomrelého dňa 23. 03. 1965.

Odôvodnenie

Uznesením sp. zn. 6Nt 10/2010 zo dňa 26.4.2013 Okresný súd Bratislava I podľa § 394 ods. 1 Tr. por. rozhodol o povolení obnovy konania v trestnej veci ods. Jána Antonína Baťu, nar. 11.3.1898, zomr. 23.8.1965. Zároveň podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil rozsudok bývalého Národného súdu v Prahe zo dňa 2.5.1947 č. k. TNs/12/1947 a to vo výroku o vine a treste, a súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 402 ods. 3 Tr. por. *proti uzneseniu o návrhu na povolenie obnovy konania je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.*

Podľa § 186 ods. 1 Tr. por. - *ak neustanovuje zákon niečo iné, môže sťažnosť podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, na ktorý ju zákon oprávňuje; proti uzneseniu súdu môže podať sťažnosť aj prokurátor, a to aj v prospech obvineného.*

Jan Antonín Baťa bol rozsudkom Národného soudu v Prahe sp. zn. TNs 12/47 dňa 2. mája 1947 uznaný vinným zo zločinu proti štátu podľa § 4 retribučného dekrétu (dekrét prezidenta republiky č. 16/1945 Zb.), na skutkovom základe, že

ako československý občan v dobe od polovice roku 1939, teda v dobe zvýšeného ohrozenia republiky, v zahraničí vedome poškodzoval záujmy republiky Československej tým, že odmietal pripojiť sa otvorene k čs. hnutiu odbojovému, bránil v tom i svojim zamestnancom a konal tak, že i so svojimi závodmi prišiel na čiernu listinu anglickú a americkú.

Za to bol odsúdený podľa § 4 retr. dekrétu k ťažkému žaláru v trvaní 15 rokov, zostrenému každoročne v deň 15. marca temnou komôrkou. Podľa § 14 retr. dekr. sa vyslovuje, že odsúdený „*pozbyva po dobu trestu občanskej cti*“, že prvých 10 rokov trestu „*odpyká ve zvláštních nucených pracovních oddílech*“ a že celý jeho majetok prepadá v prospech štátu.

Vlastníkom prepadaného majetku Jána Antonína Baťu sa nadobudnutím právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku Národného súdu v Prahe stal štát, a teda ako vlastníkomu mu vyplývajú určité práva a povinnosti.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava I jednoznačne zasiahlo do práv a povinností nového vlastníka prepadaného majetku a priamo sa ho dotýka, pretože zrušilo aj výrok o prepadaní majetku Jána Antonína Baťu, ktorého vlastníkom a spravovateľom je už 67 rokov Československá republika a následne Slovenská republika.

Vychádzajúc z dikcie citovaných ustanovení, je nepochybné, že Slovenskú republiku v zastúpení Ministerstvom financií Slovenskej republiky je potrebné chápať ako právnickú osobu, ktorej sa uznesenie Okresného súdu Bratislava I priamo dotýka.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6Nt 10/2010 z 26.4.2013 bolo vydané v rozpore s účinnou právnou úpravou, pretože Okresný súd Bratislava I nemal právomoc predmetné uznesenie vydať.

Ján Antonín Baťa bol odsúdený Národným súdom v Prahe, ktorý bol ako mimoriadny súd zriadený dekrétom prezidenta republiky č. 17/1945 Sb. Podľa § 15 ods. 1 dekrétu č. 17/1945 Sb. nebol prípustný proti rozsudku Národného súdu riadny opravný prostriedok a podľa § 15 ods. 2 „o návrhu na obnovu trestného konania rozhoduje Národný súd“.

Národný súd v Prahe bol mimoriadne zriadeným súdom s historicky danou úlohou potrestať vojnových zločincov, zradcov, pomáhačov, a pod., ktorý v súčasnosti neexistuje.

Okresný súd Bratislava I konal o návrhu na povolenie obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom ale ustanovenia Trestného poriadku sa na prípady Národného súdu nevzťahujú.

Trestný poriadok má síce prechodné ustanovenie, ktoré sa zaoberá obnovou konania v prípadoch, ak rozhodnutie vydal už neexistujúci súd, avšak to sa netýka súdov mimo riadnu sústavu súdov.

Podľa § 567 ods. 3 Tr. por., ak rozhodnutie, proti ktorému smeruje návrh na obnovu konania vydal v prvom stupni už nejestvujúci súd, rozhoduje o návrhu na obnovu konania ten súd, ktorý by bol podľa Trestného poriadku vecne a miestne príslušný; ak rozhodoval v prvom stupni bývalý Štátny súd, rozhoduje o návrhu na obnovu konania okresný súd v sídle krajského súdu, ktorý by bol podľa Trestného poriadku vo veci miestne príslušný.

Pod pojmom "nejestvujúci súd" v zmysle § 567 ods. 3 TP účinného od 1. januára 2006 treba rozumieť súd, ktorý zanikol v dôsledku zmeny zákona o organizácii súdov.

Ustanovenie § 567 ods. 3 Tr. por. sa teda evidentne netýka tzv. historických či mimoriadnych súdov, ktoré rozhodovali podľa osobitných pravidiel a predpisov, keďže odvolanie voči ich rozsudkom nebolo prípustné, ale týka sa

len riadnych všeobecných súdov, ktorých existencia sa odvíja od Ústavy SR a osobitných zákonov o súdoch a ktoré vznikajú, či zanikajú v rámci riadnej sústavy súdov.

Navyše, je potrebné podotknúť, že tzv. Benešové dekréty, napriek tomu, že už nie sú právne účinné, sú naďalej platné a tvoria doposiaľ súčasť slovenského právneho poriadku a to rovnako ako predvojnové, či povojnové zákony.

Nie je preto možné povoliť obnovu konania podľa ustanovení Trestného poriadku vo veciach, v ktorých rozhodoval Národný súd v Prahe zriadený na podklade tzv. Benešových dekrétov.

Podľa § 2 dekrétu č. 17/1945 Sb. podliehali konaniu pred Národným súdom špeciálne vymenované osoby, ako napr. nacistický zločinci, zradcovia, kolaboranti, ale aj osoby, ktoré vzhľadom na svoje postavenie vo verejnom alebo hospodárskom živote boli viazané byť svojim spoluobčanom vlasteneckým vzorom.

Navyše § 4 dekrétu č. 17/1945 Sb. stanovoval, že tieto osoby „budou souzeny Národním soudem jako soudem čestným, i když se nedopustily činů trestných, ale nechovaly-li se po 21. květnu 1938 jak se slušelo na věrné a statečné občany československé“.

Z toho je teda zřejmé, že nie je možné aplikovať ustanovenia súčasne platných trestných kódexov na konanie spáchané vo vojnovom období.

Okrem už vyššie spomínaného dôvodu, pre ktorý Okresný súd Bratislava I nemal obnovu konania povoliť a mal ju odmietnuť z dôvodu, že nie je príslušný o nej rozhodovať, Okresný súd Bratislava I nemal obnovu konania povoľovať aj z dôvodu, že vôbec neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania.

Dôvodmi na povolenie obnovy konania sú nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme.

V zmysle ustálenej judikatúry v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a pod.

V zmysle judikatúry tiež v konaní o povolení obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa pôvodne súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že súdu nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by neboli známe už v pôvodnom konaní pred Národným súdom v Prahe. S výnimkou vyhlásenia Charlesa Morgensterna, ktoré mal urobiť v roku 1955, všetky ostatné listinné dôkazy boli známe už v pôvodnom konaní. A skutočnosť, ako sa s nimi Národný súd v Prahe vysporiadal, nemôže byť predmetom skúmania v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania.

Okresný súd bez toho, aby skúmal svoju príslušnosť, bez toho aby posúdil konflikt súčasných a vtedajších právnych noriem, bez posúdenia historických súvislostí, bez riadneho oboznámenia sa so skutkovými a právnymi

okolnosťami, a oboznámenia sa s právnym poriadkom účinným v rozhodnom čase (v rokoch 1939 až 1947), vydal rozhodnutie, ktorým porušil ust. § 394 ods. 1 Tr. por., § 400 ods. 1 Tr. por., § 567 ods. 3 Tr. por., ako aj § 2, § 4, § 15 dekrétu č. 17/1945 Sb.

Okresný súd Bratislava I tak v konaní o povolenie obnovy konania postupoval v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Žiadam preto, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6Nt 10/2010 z 26.4.2010 o povolení obnovy konania zrušil, zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, a návrh na obnovu konania zamietol.

M. Hilla
MINISTERSTVO FINANCIÍ SR
Štefanovičova 5
817 82 BRATISLAVA 15
- 2C/1 -

Táto kópia súhlasí doctovne s originálom
nachádzajúcim sa v súdnom spise
tunajšieho súdu
pod sp. zn.: 6Nt/10/2010

28. 07. 2014 *[Signature]*

Okresný súd Bratislava I
Záhradnícka 10
812 44 Bratislava